

voditi z předpisu § 1, pokud ustanovuje, že poškozený může pohledávati náhradu škody, kterou mu způsobil soudcovský úředník, buď jen na provinilém úředníku soudcovském, nebo jen na státu, nebo na obou, a že provinilý úředník odpovídá jako hlavní dlužník a stát jako rukojmí a plátce (§§ 1357, 1358 obč. zák.). Z toho plyne závěr, že jde-li o škodu, kterou podle tvrzení způsobil soudcovský úředník při vykonávání svého úřadu jako poručenský soudce, a nelze-li předem vyloučiti možnou spoluvinu poručníka nebo jiné třetí osoby na vzniklé škodě, musí se poškozený domáhati náhrady škody na poručníkově nebo ostatních osobách, jimž lze přičítati zavinění, a teprve kdyby touto cestou nedosáhl náhrady, mohl by se po případě domáhati náhrady podle § 1 zákona č. 112/1872 ř. z. jak na provinilém soudcovském úředníku, tak na státě, který by arciť také v tom případě ručil za škodu jako rukojmí a plátce.

Tento výklad jest také v souvislosti se skutečností, že i ručení podle syndikátního zákona jest do jisté míry jen podmíněné v ten způsob, že soudcovský úředník a stát ručí za škodu jen tehdy, když neposkytnou proti škodě straně způsobené pomoci prostředky opravné v řízení soudním předepsané.

V souzeném případě neodůvodnila žalobkyně žalobní nárok tvrzením, že se nemohla domoci náhrady utrpěné škody na svých zákonných zástupcích, jejichž zavinění v příčině vykonávání poručenství nelze — jak svrchu bylo vyloženo — předem vyloučiti, a je proto žaloba, o niž jde, podána předčasně. Nebylo tudíž odvolání vyhověno, nýbrž byl napadený rozsudek potvrzen, arciť s dodatkem, že se žaloba zamítá jen pro tentokráte.

Čís. 16495.

Obmeškaly vydražitel odpovídá hypotekárnímu věřiteli, jenž byl při opětné dražbě uspokojen pouze zčásti, jak za to, oč dostal přikázáno méně, ježto byl státu přikázán v přednostním pořadí převodní poplatek z první dražby, tak i za škodu vzešlou ztrátou na úrocích důsledkem toho, že mu byla jistina vyplacena později, než by mu byla vyplacena, kdyby první dražba nebyla zmařena.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1937, Rv I 1270/36.)

V exekuční věci proti Václavu a Kateřině A. vydražily žalované Vlasta a Věra A-ovy při nucené dražbě konané dne 29. února 1934 nemovitosti, zapsané ve vložkách č. 112 a 113 kat. území K., za nejvyšší podání 265.100 Kč, avšak dražební podmínky nespĺnily, takže musila býti dne 18. října 1934 provedena opětná dražba, při níž bylo dosaženo nejvyššího podání o 33.100 Kč nižšího, než bylo dosaženo při první dražbě. Tvrdic, že pro obmeškání žalovaných vydražitelek se zaplacením nejvyššího podání musilo dojíti k opětné dražbě a že tím jí vznikla škoda mimo jiné proto, že rozvrhovým usnesením vydaným po

opětne dražbě byl Československému státu přikázán přihlášený převodní poplatek z první dražby v částce 7.953 Kč 60 h, a dále tím, že obdrží částku, která jí byla přikázána s přirostlými úroky teprve ode dne druhé dražby, tedy ode dne 18. října 1934, kdežto jinak by byla obdržela úroky ty již 1. března 1934, domáhala se žalující spořitelna na žalovaných náhrady škody. Soud první stolice uznal co do částky 13.038 Kč 82 h s přísl. podle žaloby. Odvolací soud na odvolání žalovaných co do přiznaných částek na převodním poplatku 7.953 Kč 60 h a na rozdílu na úrocích 2.288 Kč 55 h potvrdil napadený rozsudek.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Co se týká částky 7.953 Kč 60 h vznikla žalobkyni škoda rovnající se uvedené částce již tím, že z rozdělované podstaty nebylo 7.953 Kč 60 h přikázáno jí, nýbrž státu, který přihlásil převodní poplatek z dražby, kterou žalované zmařily nesplněním dražebních podmínek. Když exekuční soud, který v rozvrhovém řízení nemůže přezkoumávat správnost a výši poplatku (rozh. č. 1913, 5061 Sb. n. s.), dotčený poplatek pravoplatně přikázal, obdržela žalobkyně o to méně a má tedy majetkovou újmu. Pokud žalované poukazujíce na rozh. č. 10995 Sb. n. s. namítají, že žalobkyni dosud žádná škoda nevznikla, poněvadž na zákrok žalovaných bude poplatek zase odepsán, nemění to nic na věci, neboť tuto spornou věc jest podle § 406 c. ř. s. posuzovati podle stavu v době vynesení rozsudku soudem první stolice. V té době však poplatek nebyl odepsán a nastalá škoda nebyla žalobkyni ještě odčiněna.

Avšak i co do částky 2.288 Kč 55 h vytýkají žalované napadenému rozsudku právní mylnost neprávem. Vždyť u této částky nejde o ušlý zisk záležející v rozdílu mezi úroky žalobkyni přikázanými a úroky, kterých žalobkyně mohla dosíci, kdyby první dražba nebyla zmařena, nýbrž jde, jak správně uvedl odvolací soud, o pozitivní škodu, kterou žalobkyně, která byla jen z části uspokojena z nejvyššího podání, utrpěla na svém jmění tím, že stejná část nejvyššího podání jí byla na jistinu s příslušenstvím důsledkem zmaření dražby vyplacena později, než by jí byla vyplacena, kdyby první dražba nebyla zmařena.

Čís. 16496.

Ochrana nájemníků.

Okolnosti rozhodující pro řešení otázky, zda jde o provozovnu malou či střední.

Při řešení dotčené otázky má soud přihlížeti nejen k velikosti provozovny a jejího užívání, ale i k subjektivním vlastnostem, činnosti nájemníkově a k čistému výtěžku z provozu podniku, z nichž lze usouditi